

til den Artikel i „Social-Demokraten“, som jeg citerede i Gaar. Man troede den Gang, at man kunde vælte det hele. Ja, det ser man altsaa nu, man ikke kan. Derfor er der heller ikke rigtig nogen politisk Klang over de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Oppositionsmedlemmers Side ved denne Lejlighed. I det hele taget er jo Klangen politisk gaaet af deres Militærpolitik, der er ikke mere den Sangbund for Militær agitationen, som der har været før, efter at Befolkningen her i Landet har set disse to Partiers Politik i Teori og Praksis. Det ærede Medlem Hr. P. Munch indrømmede, at han for sit Vedkommende stadig var glad over at have medvirket til Gennemførelsen af Forfatningsændringen i 1915, selv om der var Bestemmelser i denne Grundlov, som han var mindre tilfreds med, og det ærede Medlem tænkte vel i denne Forbindelse særlig paa Valgmaaden for Landstingsvalg og paa Landstingsvalgperiodens Længde. Men, sagde det ærede Medlem, man havde nu en Gang været nødt til at tage Forfatningen, saaledes som den blev. Ja, men saa maa man ogsaa bøje sig for Forfatningens Bestemmelser, baade naar Talen er om Militærlove, og naar Talen er om andre Love. Det kan ikke nytte noget at prøve paa at gøre en Undtagelse for Love, der omfatter militære Spørgsmaal; de maa gaa ind under de samme Regler, som gælder andre Lovgivningsspørgsmaal.

Jeg har en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Boa. Det ærede Medlem sagde, at hvis det var nødvendigt at oprette nye Kaserner og Øvelsespladser, hvad det ærede Medlem skønnede kunde være nødvendigt i Sønderjylland, var det hans Partis Krav, at der anvendtes den yderste Sparsommelighed. Jeg tror, at dette Krav er i de bedste Hænder, naar det ærede Medlem retter det til den nuværende højtærede Forsvarsminister. Enhver, der kender Forsvarsministeren fra det Arbejde, han har udført her i Rigsdagen, vil vide, at hvis der er nogen, der har været virksom for en sund Økonomi indenfor det forsvarliges Grænser, er det den nuværende højtærede Forsvarsminister. Vort Parti har den Tillid til ham, at lige saa vist som han loyalt vil gennemføre disse Love i den Aand og efter det Indhold, de har, ligesaa nøje vil han passe paa, at de ikke kommer til at koste mere end strengt nødvendigt. Vi føler os forvissede om, at den højtærede Forsvarsminister vil spare overalt, hvor det er muligt. Men dertil kræves en betydelig Fasthed overfor de mange Interesser, der her gør sig gældende, og overfor de mange Hensyn, der er at tage.

Dette fremgaar blandt andet meget klart af den Tale, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen holdt. Det ærede Medlem talte overordentlig kønt og følt for den By, hvis Vælgere han repræsenterer. Jeg hørte med stor Opmærksomhed det ærede Medlems Indlæg for Bevarelsen af Garnisonen i Helsingør; men naar en Socialdemokrat kan tale saa varmt og følt for Bevarelsen af det nuværende Militær indenfor hans Omraade, kan man forstaa, at der fra mange andre Sider vil komme Krav om Hensyntagen til lokale Forhold og Interesser. Jeg forstaaer udmærket det ærede Medlem Hr. J. P. Larsens Udtalelser. Det ærede Medlem kan med fuld Ret sige: saa længe vi har Soldater, gør jeg Krav paa, at min By beholder sin Garnison. Men det ærede Medlem havde ogsaa ganske Ret, naar han henviste til, hvor store borgerlige Interesser der er knyttet til Bevarelsen af militære Indretninger, Garnisoner o. s. v. Der vil komme mange af den Slags Krav, og en Mængde af dem maa afvises alene under Hensyn til den nye Militærordning. Men jeg føler mig forvissat om, at den højtærede Forsvarsminister vil vise alt det Hensyn, han er i Stand til, overfor bestaaende Forhold og samtidig vise den største Fasthed i Kravet om, at den Ordning, der gennemføres, gennemføres med saa stor Økonomi som overhovedet muligt.

L. Rasmussen: Jeg har først et Par Bemærkninger at gøre til det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Han mente det nødvendigt at retlede mig med Hensyn til et Punkt, hvor han mente, jeg havde taget fejl. Og det gjorde han med mange Undskyldninger. Det lod til, at han var ked af det. Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til. Alle Mennesker er udsat for at tage fejl, og gør de det, synes jeg, at det kun er pænt og smukt, naar man fra anden Side vil retlede dem. Det ærede Medlem behøvede derfor ikke at gøre saa mange Undskyldninger, naar han vilde gøre mig opmærksom paa min Fejltagelse. Det ærede Medlem sagde, at han maatte gøre mig opmærksom paa, at de to Bevillinger, jeg omtalte, ikke gælder det samme Formaal, idet den ene angaar Anskaffelse og den anden Vedligeholdelse — hvis man ikke forstaaer Forskellen paa det, tror jeg, det vil tage for lang Tid at forklare det, jeg skal derfor afstaa derfra. Det var med Hensyn til Kontoen under § 20 A. II. L. „Krigsmateriel m. v.“ Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ganske vist er smukt at retlede andre, hvis de tager fejl, men